

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: _____

Cím: *Budapest*

Forrás: *Berlingske Tidende*

Osztályozás

Tárgy

916.2

Hely

Idő

1927

Személy

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol)

BUDAPEST

Af EDITH RODE

Wien 16
Hvis du har noget at rose, saa fortæl det hjemme. Hvis du har noget at udsætte, saa sig det her — er Budapesternes Anmodning til den Fremmede, som han gerne vil gøre tilfreds. Dels fordi han har et venligt og lyst Sind, dels fordi han er stolt af sin Tvillingby og sin Flod, med Broer og Taarne, Kirker, Parlament og Slot, og ikke mindst af den moderne Udvidelse af den i Pest, og saa fordi han gerne vil gøre den til en Turistby, hvad den da ogsaa har alle Betingelser for at blive: Ved sin Skønhed, ved sin Fremmedartethed og ved sin Befolknings Elskværdighed.

Saa godt som alle taler tysk, eller forstaar det i al Fald og kan gøre sig forstaaelig. Paa Hotellerne er det selvsagt, men ogsaa i Caféerne, i Butiker, paa Gader, Chauffører — og tilfældige Forbipasserende som man spørger om Vej.

Ellers saa det ogsaa galt ud! Sprogets Fremmedartethed slaar En i Møde fra hvert Skilt, hver Plakat, hvert

Navn. Men naar man hører det tale, synes man, at man burde forstaa det, Tonefaldet er hjemligt, noget hen i Retning af norsk, og det tales ikke med den rivende Fart som f. Eks. italiensk og fransk, men har lidt af det norske langsomme Fynd i sig, en dvælende Musik, der gør det til en Behagelighed at høre paa.

Saa er der ogsaa det sjældne ved Budapesterne, at naar man ikke forstaar dem, bliver de ikke fornærmet og synes, de staar overfor en haabløs Ignorant, der vil usurpere deres Land! De behandler den Fremmede som en Gæst, og som en kær Gæst, uden Paastrængenhed men med venlig Gæstfrihed.

I Szállodai Háziasay, Fremmedavisen, skriver en i sin Hjemstavn forelsket Ungarer — og de er alle forelsket i deres Hjemstavn:

— Du Fremmede, som har fornemmet vor Agtelse og Kærlighed, saa snart du har set denne skønne By og har befundet dig vel i den, beder vi dig — ikke prise den her — men

sige alt smukt og godt om den i dit Hjemland!

DET daglige Liv i Budapest har en anden Rytme end vi kender fra Norden. Dagens to Hovedmaaltider finder Sted, det første ved to-tre Tiden — det andet ved ti-elleve Tiden. Paa Forespørgsel til en Indfødt, om der da ikke nydes noget i Mellemtiden, svarer han smilende: — Jo, uafbrudt!

Det er saadan at forstaa, at Caféerne og Restauranterne har en Mad-Bar, der altid staar dækket. Og hvad der findes paa den er højst egenartet. Sild, Sild i Massevis, alle mulige forskellige Slags Sild. Og saa Pølser — Sandwiches med Gaaseleverpostej og Kager. Kager med sødt og Kager med surt, Kager med Fyld, og Kager, der er massive af deres egen Dejg.

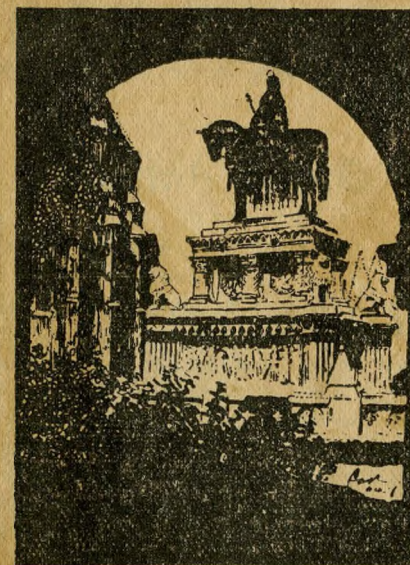
Ved denne Disk stiller Budapesteren sig paa sin Vej, stikker en Spise-pind (af Form som en Tandstikker) i en Rollmops og drikker et Krus Øl, mens hans taler med sin Nabo: om Omvurderingen af Kronen, der lige er blevet til en stabiliseret „Pengo“ — hvad der i Forretningerne volder megen Hovedbrud — om Ungarns

forsmædelige Deling — om Urolighederne sydpaa, og — dér som her — om de daarlige Tider.

De mindre begunstigede indtager deres Mellemmaaltid paa en Bænk i Parken eller paa Gaden. Det bestaar af en Kæmpekringle, som bliver solgt fra store Kurve paa Gadehjørnerne —

eller en Haandfuld Sukkermajs fra Sælgervognene.

Vognene tager korte Sving tilven-

St. Etienne i Budapest.

stre og store tilhøjre, hvad der na-

turligvis ikke forstyrrer Indbygger-
nes Sindsro, men nok kan faa en
Fremmed til at baske med Vingerne.
Men der er ingen Fare. Kørselen er
hvisnysfuld, og der er posteret en
Mængde Færdselsbetjente — hvert
Gadekryds har sin — og de staar der
baade Morgen, Middag og Aften og
om Natten med, og strækker Armene
beskyttende ud til Tegn paa fri Pas-
sage selv for en ensom Vogn.

— — —
I øvrigt er det Budapest, der morer
sig .Natteravne. Kabaretter og
Dancings aabner først ved Elleve-
tiden og faar først rigtigt Liv ved
Tretiden — det har en fin og ele-
gant lille boîte de nuit i „Moulin
rouge“ — ved Femtiden danser de
af, hvorpaa der spises Linsesuppe
(jvf. den parisiske Løgsuppe) i Café
New York — og derpaa indtages
Morgenfrokosten i et andet Lokale.

„Sover aldrig“ Budapestere skal
være talrige — hvad jeg dog ikke
ved af Erfaring, da jeg selv fik
Sand i Øjnene allerede ved Totiden
og paa dette højst barnlige Tids-
punkt gik i Seng.

Der var ellers nok at se paa for en
Kvinde. Thi Damerne var baade
smagfuldt og kostbart klædt i Per-
lekjoler, der glitrede omkring dem
som et Panzer om deres Skønhed.
Ellers var Folket som saadant

ikke smukt — som f. Eks. Italienerne.
Og Zigøjnerne — ak Gräfin
Maritza og alle de andre champagne-
perlende Operetter — lød os ikke tale
om Zigøjnermusikanterne.

Den berømteste var en fed, lille
Herre med mange Dobbelthager ned
over Violinen. Men han havde et

Parti fra Halász-Bastionen i Budapest.

elskværdigt Smil og spillede til Dan-
marks Ære: Det var en Lørdag Af-
ten — med saa mange Løb og Tre-
molanter, at det virkelig var en
Overraskelse, da Melodien tilsidst
listede sig ud af alle Ornamentterne.